

Plumb de George Bacovia - comentariu literar

Simbolismul este un curent literar aparut in Franta la sfarsitul secolului al XIX-lea, ca reactie impotriva romantismului si parnasianismului. Precursor al simbolismului in Franta este considerat Charles Baudelaire, prin volumele de versuri "Les fleurs de mal" ("Florile raului") si "Les Correspondances" ("Corespondente").

in Romania, simbolismul a aparut sub auspiciile revistei "Literatorul" a lui Alexandru Macedonski", care s-a evidentiat mai ales ca teoretician al acestui curent si mai putin ca poet simbolist. Reprezentantii romani ai simbolismului au fost : Ion Minulescu, George Bacovia, Dimitrie Anghel, Traian Demetrescu, etc.

Tema generala a poeziilor simboliste o constituie conditia nefericita a poetului intr-o societate superficiala, meschina, incapabila sa inteleaga si sa aprecieze nivelul artei adevarate. Raportul dintre simbol si eul poetic nu este exprimat, ci sugerat, deci sugestia este o modalitate obligatorie a simbolismului. Poezia simbolista exprima numai atitudini poetice sau stari sufletesti specifice acestui curent literar: spleen-ul, angoasa, oboseala psihica, disperarea, apasarea sufleteasca, nevroza, toate fiind insa sugerate, fara a fi numite.

George Bacovia(1881-1957), pe numele sau adevarat George Vasiliu, s-a nascut in sptembrie 1881 la Bacau. Pseudonimul de Bacovia il imprumuta de la numele roman al orasului Bacau. Temele fundamentale ale liricii bacoveniene sunt lumea orsului de provincie, a targului sufocant, singuratatea(solitudinea), natura bacoviana, care este de fapt o stare de spirit, iubirea si moartea.

"Plumb" de George Bacovia este o arta poetica simbolista. Conceptul de arta poetica exprima un ansamblu de trasaturi care compun viziunea despre lume si viata a unui autor, despre menirea lui in Univers si despre misiunea artei sale, intr-un limbaj literar care-l particularizeaza.

"Dormeau adanc sicriile de plumb
si flori de plumb si funerar vestmant-
Stam singur in cavou...si era vant...
si scartaiau coroanele de plumb

Dormea intors amorul meu de plumb
Pe flori de plumb, si-am inceput sa-l strig
Stam singur langa mort... si era frig...
si-i atarnau aripile de plumb."

Poezia "Plumb" de G. Bacovia deschide volumul de debut, cu acelasi nume, aparut in 1916. Poezia se inscrie in universul liric specific bacovian, al " atmosferei de plumb, in care pluteste obsesia mortii si o descompunere a fiintei organice"(Eugen Lovinescu).

Tema poeziei o constituie conditia de damnat a poetului intr-o societate meschina, care nu-l intelege, o societate superficiala, neputincioasa sa aprecieze si sa inteleaga valoarea artei

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

adevarate. Ideea exprima starea de melancolie, tristete, solitudine a poetului care se simte incatusat, sufocat spiritual in aceasta lume care-l apasa, in care se simte inchis definitiv, fara a avea vreo solutie de evadare.

Titlul poeziei este simbolul plumb, care are drept corespondent in natura metalul, ale carui trasaturi specifice sugereaza stari sufletesti, atitudini poetice: greutatea metalului sugereaza apasarea sufleteasca, culoarea cenusie sugereaza monotonie, iar sonoritatea surda a cuvintului, care este alcatuit din patru consoane si o singura vocala, sugereaza inchiderea definitiva a spatiului existential, fara solutii de iesire.

Poezia este alcatuita din doua catrene, fiind prezente doua planuri ale existentei: unul exterior sugerat de cimitir, cavou, vesmintele funerare si unul interior sugerat de sentimentul de iubire care-l provoaca poetului disperare, nevroza, deprimare, dezolare.

Strofa intai exprima simbolic spatiul inchis, sufocant, apasator in care traieste poetul, ce poate fi societatea, mediul, propriul suflet, propria viata, destinul sau odaia. Repetarea simetrica a simbolului "plumb", plasat ca rima la primul si ultimul vers al strofei intai sugereaza apasarea sufleteasca, neputinta poetului de a evada din aceasta lume obositoare, stresanta, sufocanta.

Strofa a doua a poeziei ilustreaza mai ales spatiul poetic interior, prin sentimentul de iubire care "dormea intors", sugerand disperarea poetului, "strig", intr-o solitudine morbida, "stam singur langa mort", dragostea nefiind inaltatoare, ci dimpotriva, este rece, "frig" si fara nici un fel de perspective de implinire, "atarnau aripile de plumb".

Poezia "Plumb" este o confesiune lirica, Bacovia exprimandu-si starea prin marile persoanei l singular in sintagma "stam singur", care se regaseste simetric la inceputul versului al treilea din fiecare strofa.

Alte simboluri sunt verbele auditive a caror sonoritate stridenta, enervanta sugereaza disperare, tristete: "sa strig", "scartaiau". Imperfectul verbelor sugereaza lipsa oricaror stari optimiste, starile interioare ale poetului fiind proiectate in vesnicie, eternitate ("dormeau", "stam", "era", "atarnau"), actiunea lor neavand finalitate. Cromatica este numai sugerata in aceasta poezie, prin prezenta elementelor funerare: vesminte, flori, coroane si plumb, iar olfactivul prin simbolul "mort". Tonul elegiac al poeziei este dat de ritmul iambic ce domina aproape intreaga poezie, alternand cu peonul si amfibrahul.

Impresionat de valoarea certa a poeziilor bacoveniene incluse in volumul "Plumb", Alexandru macedonski publica in revista "Flacara" urmatoarea epigrama:

"Lui G. Bacovia:

Poete scump, pe frunte porti mandre foi de laur
Caci singur, pana astazi, din plumb facut-ai aur."